

MYŠÁRNÍK

MYŠÁRNÍK

Č. 4

Prosinec 2010

2. ročník

ROZHOVOR ČÍSLA JIŘÍ SEHNAL

„Vážím si šikovnosti, schopnosti oddat se či obětovat, vážím si otevřených lidí se srdcem na dlani. Vážím si těch, co se nebojí jít proti větru.“

Víme, že po ukončení studia jste nastoupil na tuto školu. Řekněte nám, s jakými pocity jste do této školní budovy vstupoval?

Myslel jsem si, že to pro mě bude přestupní stanice, protože jsem v tu dobu řešil vlastní bydlení a nevěděl jsem, do kterého města mě vítr zavane.

Čím vám je naše škola sympatická a naopak, co vám na ní vadí?

Líbí se mi, že jde o školu malou, kde se každý s každým zná. Připomíná mi takovou rodinnou atmosféru, která je mi blízká. Také se mi líbí, že je kousek od mého bydliště. Navíc ji mám po cestě, po které vodím dcerku do mateřské školy.

Obsah tohoto čísla

Rozhovor s p. Jiřím Sehnalem.....	1
Předvánoční dílny.....	4
Ze života zvířat.....	5
Rozhovor s majiteli pumy.....	6
Recenze počítačové hry.....	8
Módní trendy.....	9
Sport.....	10
Slohové práce.....	13
Vtipy.....	15

Jaký názor máte na vaši třídu?

Měl jsem štěstí, že jsem dostal sportovně laděnou třídu po panu učiteli Lidmilovi. Mám z ní radost.

Vaši deváťáci zanedlouho odejdou. Když si to uvědomíte, jaké máte pocity?

Jde o moji první třídu a s tou bývají vztahy speciální. Beru to jako konec tábora, který se blíží. Poté se každý rozuteče po své vlastní cestě, pryč od našich školních vrat.

Jak se za ty roky třída jako kolektiv změnila?

Měnila se a stále mění. Dozrávají jako ovoce, jen každý jinou rychlostí. Do června jistě dojdou i ti, co jsou ještě „zelení“. (Nemyslím tím Michala Zeleného.)

Děláte nějaký sport? Řekněte nám něco o něm?

Mým srdečním sportem je basketbal, který jsem hrával od první třídy. S kamarády hrajeme florbal na amatérských turnajích a také si potím triko na Městské lize v malé kopané za tým Legendárních práškačů do bot. Upřednostňuji kolektivní sporty.

Máte umělecké sklony. Jaký druh umění vás nejvíce zajímá?

Mám k umění blízko i daleko. Rozhodně se nepovažuji za umělce. K „výtvarnu“ mám velice vřelý vztah, i když v posledních letech inklinuji i k jiným odvětvím. Úsměvně řečeno - žádná múza si přede mnou nemůže být jistá (ať už z literatury, řezbářství, fotografie...).

Jakou techniku nejraději volíte?

Když se chci vyjádřit a dostat ze sebe něco nadčasového, tak volím práci s prostorem a barvou, tedy malbu.

Vytvořil jste nějaké umělecké dílo, na které jste pyšný?

Asi bych to nenazval uměleckým dílem, ale existují věci, které i po čase vyvolávají spokojený úsměv na mé tváři.

Jaký máte vztah k postiženým lidem?

Beru to tak, že Bůh k nim nebyl fair, a proto potřebují pomoc od nás ostatních, kteří si umí (většinou) pomoci sami. Domnívám se, že pokud tato témata nebudou tabuizována, ale stanou se naopak otevřenou věcí, budou z nás více lidí.

Čeho si na lidech vážíte?

Vážím si šikovnosti, schopnosti oddat se či obětovat, vážím si otevřených lidí se srdcem na dlani. Vážím si těch, co se nebojí jít proti větru.

Zavzpomínejte na své dětství a řekněte nám, kdo vás nejvíce ovlivnil?

Kromě rodiny a přátel, které mám od dětství, to možná budou i spisovatelé, kteří psali příběhy, na nichž jsem vyrůstal.

Byl jste na vojně?

Měl jsem to štěstí, že mě tento přežitek komunistických časů minul. Kdyby však armáda vyhlásila třeba tříměsíční kurz pro dobrovolníky, byl bych jedním z přihlášených.

Pan učitel Sehnal se svou dcerou Agátkou.

Opojně múzy s prstama od barev
nechte si zdát o nacpaném břiše,
maluji tiše, maluji nesměle,
pro vůni oleje, pro síru v pastelech.

Hloubavé hlouposti schované v rám.
Někdy chci říct, však raději mlčím.
Obraz musí mluvit sám.
Co z toho ? Pocit vlčí.
Nikdy žádný neprodám!

Báseň pana učitele

*Pan učitel s manželkou. Víme,
že postavy na fotografii nejsou
moc k rozpoznání, ale tímto
obrázkem chceme ukázat,
jak dokáže být pan učitel
Sehnal nápaditý.*

Ublížil vám někdo ve svém životě?

S tím, čeho se na nás dopustili jiní, už se nějak vyrovnáme, horší je to s tím, čeho jsme se na sobě dopustili sami, říká ve známé myšlence filozof Francois de La Rochefoucauld. I když tyto věci jsou stále čerstvé a boj s lidskou hloupostí je z dlouhodobého hlediska prohraný, dodává pan učitel.

Kde nejraději trávíte svůj volný čas?

S rodinou, s přáteli..., spíše aktivněji než pasivně.

Čím vás zaujala vaše žena?

Jde o uměleckou, výtvarně založenou bytost z jiného světa. Její krása, inteligence, zapálení pro věc, za kterou bojuje, mě dodnes nepřestávají okouzlovat.

Blíží se konec roku, tak by nás zajímalo, zdali si dáváte novoroční předsevzetí?

Ne, nedávám. Daří se mi mít silnou vůli k plnění nepříjemných úkolů a povinností bez existence novoročního meče nad hlavou.

Těšíte se na Vánoce?

Těším. Nejvíce na čtyřkombinaci - pohádky + cukroví + žádná práce + radovánky ve sněhu.

V loňském školním roce jste přišel s projektem Sportem proti kriminalitě. Pořádáte nejrůznější akce a my bychom chtěli vědět, jestli je o ně zájem?

Jsou lidé na této škole, kteří mají o sportovní akce všeho druhu zájem. To jsou ti, pro které to dělám. A zatím jich je dost.

Každý člověk má svého „boha“, existuje něco, k čemu se upínáte?

Věřím, že člověk je uvnitř dobrý, jen na to během života často zapomíná. Další rozvinutí této otázky je příliš teologické.

Věříte v magii?

Věřím na magii okamžiku, magii lásky. Věřím, že hranice lidských schopností jsou výrazně jinde, než se dnes uvažuje. Takovým příkladem je třeba telepatie.

Máte nějaký životní sen? Čeho byste chtěl dosáhnout?

Mám pár snů, které, když se podaří, tak budu velmi potěšen. Bohužel pro čtenáře, jsem z těch, kteří neradi prozrazují, co ještě není hotové. (Jeden z nich budu mít možnost realizovat již za pár dnů). Obecně bych chtěl dosáhnout toho, že až se jednou otočím za svým životem, tak budu moci říct, že jsem žil život, který byl v každém svém kousku dostatečně užitečný a otevřený zároveň.

„Tak kdo z nás bude v manželství ten silnější?“ Jedna ze svatebních fotografií pana učitele.

A ještě jedna fotografie pana učitele s dcerou Agátkou.

**Děkujeme za rozhovor
a přejeme panu učiteli
hodně uměleckých polibků
a otevřenosti kolem něj.**

**Nikola Jančíková
Sabina Bodečková**

Předvánoční dílny

Letošní nabídka předvánočních dílen byla více než zajímavá. Pekly se perníčky, vyráběly se adventní věnečky, batikovaly se tašky... Já jsem se zúčastnila dvou dílen, odnesla jsem si pěkné výrobky a strávila příjemné chvíle se svými spolužáky a se zapálenými paními učitelkami.

Výroba svíček

Vedoucí této dílny byla paní učitelka Skalická. Ta již na první schůzce dětem vysvětlila, jak bude výroba svíček probíhat a jaké pomůcky budou žáci potřebovat. Každý od ní dostal buď zelený, červený nebo žlutý plát, překrojený napůl, a kousek knotu. Plát se musel nějakou dobu předehtřít fénem, než se začal tavit. Pak tam stačilo jen vložit knot a postupně s ním válet/točit, až připomínal svíčku. Z takto vyrobených svíček se daly vyrábět normální nebo dvojité pyramidy nebo rovné svíčky. Vyrobenou svíčku si děti mohly ozdobit veselou včeličkou a odnést si ji domů. Práce se všem podařila, a tak s dobrými pocity odcházely nejen děti, ale i paní učitelka.

Jana Machalová

Malování na sklo

Tuto v pořadí 3. předvánoční dílnu měla na starosti paní učitelka Maděrová. Děti si zde mohly vyrobit malované skleničky a hrníčky nebo normální obrázky nakreslené na fólii, které si později mohly přelepit na sklo. Barvy, které se používaly na barvení skleniček, se nedají smýýt, a proto se můžou používat i na normální pití. K dispozici bylo asi 10 barev, takže skleničky nebo hrníčky byly velmi veselé. Pokud jde o kreslení na fólii, i tady se našla spousta zájemců.

Jana Machalová

Ze života zvířat

Žralok lidožravý

- jeden z největších a člověku nejnebezpečnějších žraloků
- dosahuje délky až 10 m
- byly uloveny i exempláře dlouhé skoro 13 m

Žralok liščí

- dorůstá délky až 6 m
- vyskytuje se v Atlantickém i Tichém oceánu
- má neobyčejně dlouhou horní polovinu ocasní ploutve, převyšující někdy i samotnou délku těla

Žralok obrovský

- je šedý se světlými skvrnami
- žije v teplých mořích
- není útočný
- dosahuje délky 18-20 m a váží kolem 20 tun
- hlava je široká, tupě zaoblená
- živí se planktonem, který zachycuje filtrem v podobě výrůstků na vnitřní straně žaberních oblouků
- je loven pro velká játra, která váží i několik set kilogramů

Žralok sled'ový

- je až 3,6 m dlouhý
- živí se rybami, ale může být i pro člověka nebezpečný
- vyskytuje se v oceánech a ve Středozemním moři

Žralok šedý

- dosahuje délky až 8 m
- má na hřbetě jen jednu ploutev posunutou směrem k ocasu a 6 párů žaberních otvorů
- samice tohoto druhu rodí živá mláďata

Žralok lidožravý

Žralok obrovský

Žralok tygří

Aneta Veselá

Rozhovor s majiteli pumy

Nedávno mě zaujal článek, ve kterém jsem se dočetla, že někteří lidé si libují v chovu divokých zvířat. Mladí manželé si pořídili pumu, které dali jméno Brambora. Chovat v domácím prostředí toto zvíře je dost neobvyklé, a tak uveřejňujeme rozhovor, který přibližuje radosti i strasti soužití s tímto divokým tvorem.

Jak se váš mazel jmenuje, kolik mu je let a kolik váží?

Je to dvouletý sameček a váží 58 kg. Dali jsme mu jméno Brambora a říkáme mu i Brambořík.

Proč zrovna Brambora?

Když jako kotě někde usnul, spadl odtamtud za chvíli jako brambora. Vydrželo mu to dodnes. V přírodě by ho taková neopatrnost stála život, s námi ví, že mu nic nehrozí.

A co dalšího musí chovatel pumy splnit?

Je potřeba mít dostatek času (oba Bramboře věnujeme minimálně tři hodiny denně – musíme ho nakrmit, uklidit mu výběh, pomazlit se, když má náladu). Také nesmí chybět chuť se mu plně a s láskou věnovat po celý život (puma se dožívá v zajetí až 20 let). Majitel ale musí být maximálně důsledný a zodpovědný. Musí mu vytvořit místo, kde bude mít dostatek jídla a vody, kde bude čisto a kde se bude cítit dobře, abyste mu nahradili život ve volné přírodě. Zároveň je třeba i zajistit, aby nikomu neublížil.

Může si pumu koupit kdokoli?

Kdepak, kdo chce chovat takhle velké a nebezpečné zvíře, musí splnit určité podmínky. Jednou z nich je dostatečně velký a zajištěný výběh. Bramboře plánujeme do výběhu dodělat ještě prolézačky a vyhlídkovou věž - rád se rozhlíží po okolí a leze po stromech (v přírodě je pro pumy strom přirozeným prostředím, kam se ukryjí, odkud loví...).

Kolik toho Brambora sní a na čem si nejvíce pochutnává?

Ve volné přírodě loví pumy různě velká zvířata (hlodavce, divoká prasata, jeleny). Bramboru jsme trochu rozmazlili, když nemá velký hlad, kus masa přímo od řezníka nechá ležet. Vychytrale počká, až stáhnu kůži a nakrájím ho na kousky. Denně zbaští dvě až tři kila syrového masa (hovězí, kuřecí, rybí..., ale nesmí vepřové). V přírodě sní najednou víc masa, ale zase ji méně často. Podle úspěšnosti při lovu. Navíc dostává různé pamlsky - smetánky, sýr,...

A co procházky-vyžaduje je?

Kočkovité šelmy jsou od přírody pohodlné, když neloví, rády spí. Takže Brambora bere vycházky spíš jako zpestření, ale často ji musíme domů skoro táhnout, protože už se jí nechce jít (jednou po cestě i tvrdě usnula).

Proč jste si pořídili zrovna pumu americkou?

Přes svoji velikost patří puma mezi malé kočky a dá se ještě oproti tygrům a lvům lidskou silou zvládnout. Navíc oproti nim žije i v přírodě samotářsky, takže ani v zajetí netrpí samotou. Při dobrém přístupu je schopná ke svým majitelům v rámci možností přilnout. Úplně ochočit se ale nedá!

A co na ni opravdu platí?

Stačí v ruce držet klidně i malý klacek a pak se má na pozoru. Někdy i z našťavaného výrazu raději vykouzlí pohled hodného kocoura.

Jak se puma vychovává?

Nejde o žádné povely nebo výcvik jako u psa. Důležité je dosáhnout toho, že vás bude respektovat a že budete mít navrch, jinak byste pro ni byli plyšáci na hraní. Když se výchova povede a šelma má dobrou povahu, neútočí, nechá se podrbat, má radost z kontaktu s majitelem...

A smí až k vám domů?

Jako kotě mohla, ale teď by kvůli své síle a hravosti asi v domě nadělala paseku. Sice vydrží ležet hodinku až dvě u televize, ale člověk nikdy neví. Navíc máme ještě spoustu dalších zvířat, kterým by v rámci hry mohla ublížit.

Aneta Veselá

Recenze počítačové hry

League of Legends

Hra League of Legends je onlinovka z dílny tvůrců DotA Allstars. Funguje i na stejném principu. Jediným jejím nedostatkem je to, že se nedá koupit, ale pouze stáhnout z internetu. Možnost stažení je zdarma i s registrací a to jí přidává na popularitě. V minulých letech nebyla známá, nyní ovšem získává čím dál více hráčů. Velkou zásluhu na tom mají také vývojáři. Propracovaná grafika a celkové zpracování je opravdová lahůdka. Každotýdenní obměna deseti volných hrdinů pro hráče přináší do hry velmi zajímavý náboj, neboť, pokud jste nováček, nevíte, co vás od ostatních čeká. Dalším velkým plusem je možnost nakoupení hrdinů a run. Celkově hru hodnotím velmi pozitivně. Snad jediným minusem je to, že můžete hrát i proti silnějším hráčům.

Hrdinka Kayle.

Nunu, The Yeti doder.

Fotka ze hry.

Michal Juda

Módní trendy

Módní tvůrci slibovali, že i tuto zimu nám bude opravdu teplo. A protože trendy se neustále vrací, zdá se, že i letošní móda stejně jako loni zabrousila do období neandrtálců. Kůže a kožešiny se objevují dokonce i na botách a kabelkách a zvířecí potisky stále zůstávají velkým hitem. V módě jsou také teplé pletené šaty a tuniky. Přední návrhář, designér, fotograf a spisovatel Karl Lagerfeld pod heslem globální ochlazování proměnil na přehlídce Chanel útlé modelky v průzkumnice severního pólu. Nechyběly ani huňaté yetti kozačky a kožešiny. Ochránci zvířat však nemusí zbrojit, většina použitých kůží je umělá.

Druhá skupina trendů je ovlivněna 70. léty a naopak přiznává siluetu a podtrhuje ženskost. Sofistikovaný vzhled vytvoří úzké sukně. Dopomoci si k těm pravým křivkám můžeme korzety, úzkými prodlouženými saky, kalhotami s vysokým pasem nebo tunikami volně přepásanými na bocích. In je rovněž britský rustikální vzhled, kterému vévodí neutrální barvy, nadčasovost a klasika v podobě tvídových sak, dvouřadého zapínání a manšestrových záplat na loktech. Španělská módní značka Mango ve své nové kolekci představila kombinaci denimu, květinových vzorů a kůže, kde rovněž spíše než výstřední kousky převládají ty klasické.

Do módní palety této sezony budou patřit tmavé barvy, jako jsou černá, tmavomodrá a hnědá se všemi svými odstíny v kombinaci s ohnivě rudou, cihlově červenou. Do popředí se dostává také potisk leoparda. Co se týče materiálů, letošní zimu neuděláte chybu v pleteném oblečení a v užití pletených doplňků, další sezonu se na výsluní drží také krajka. Pořídít byste si určitě měli úzký kožený pásek. Boty na tuto zimu volíme na středním podpatku v hravých barvách a kabelky, které budeme nosit na krátkém ramínku nebo v ruce, by měly být jednoduché, kvalitní, ale jen s malým logem.

Nikola Jančíková

Sport

Basketbalová horečka

Svitavy, 16. listopad

U nás na Myšárně vypukla basketbalová horečka. V hale Na Střelnici se díky volnu některých středních škol uvolnilo místo, a tak mohli žáci společně s panem učitelem Sehnalem oblehnout „centrální“ basketbalové hřiště.

Dostat se na hřiště, kde se běžně prohánějí pouze borci z Mattoni NBL, bylo jistě zážitkem pro každého z hráčů.

Zleva: Jarda Kreiner, p. uč. Sehnal, Petr Šplíchal, Filip Lamař, Honza Král, Michal Juda a Honza Zvára

Všichni zájemci o hru se rozdělili do dvou družstev. Jedno se pojmenovalo **Milanova parta** a tvořili jej sportuchtiví deváťáci a Milan Klejch ze šesté třídy. Druhý tým nesl výhrušný název **Masakráci** a byl tvořen šikovnými šestáky, několika sedmáky, panem učitelem a posilou z loňské devítky Filipem Lamařem. Nikdo z hráčů nebyl nešika, ale brzy se poznalo, že koše na hale jsou trochu jiné a vsítit koš je více než těžké. I proto bylo poločasové skóre pouhých 5 – 2 pro deváťáky. Druhý poločas přinesl vyrovnání skóre, ale nepolapitelný Jarda Kreiner nenechal nikoho na pochybách v otázce vítězného týmu a vstřelil rychle další body a ukončil půlhodinový zápas s chudým skóre 9 – 6. Počet bodů byl tristní, to uznal i pan učitel, ale zábava byla veliká.

Všichni hráči basketbalu na startu před dovednostní soutěží.

Vrchol měl navíc ještě přijít, protože byla nachystána dovednostní soutěž, jejíž vítěz, věřte nevěřte, si mohl odnést čerstvě zakoupený basketbalový míč. Všichni soutěžící se postavili na půlící čáru a na povel měli dodřiblovat k trojkové čáře. Všichni zároveň měli házet na koš. Nejprve na jeden, teprve když koš nedají, tak driblovat k protilehlému a zkusit štěstí tam. Mladší kluci (6.+7. třída) měli možnost střílet již od čáry basketbalové „šestky“. Bylo jasné, že spousta míčů bude vyražena jinými míči, a tak byla důležitá i taktika, které zkušeně využil budoucí vítěz. Po mohutném hvizdu doběhli soutěžící k místům střelby a odstřelovali koš jako Američané Bagdád, ale žádný projektil se neujal, a tak rychle pádili k druhému koši. U trojkové čáry zůstal osamocený Michal Zelený, který si počkal, až všichni odhází, a pak vystřelil tak šikovně, že celou soutěž v mžiku ukončil. Domů si odnášel kromě pocitu vítězství i nový basketbalový míč.

Společné foto kluků, kteří se zúčastnili basketbalu.

Horečka však tímto teprve začala. V týdnu, který je rozdělen státní svátkem na dva dvoudenní bloky školy, se každý těší na sobotu více než obvykle. V sobotu 21. 11. totiž všichni účastníci basketbalového mače jsou pozváni na zápas nejvyšší české basketbalové ligy, kde svitavský tým Basketbal Qanto Svitavy přivítá tým Loko Plzeň.

Florbalový maraton

Další ze zajímavých sportovních vystoupení se konalo poslední listopadové odpoledne v naší tělocvičně.

Vznikly dva obří týmy, které se spolu utkaly v zápase bez konce. 250 minut jsou čtyři hodiny a deset minut navíc – to už je pořádná porce florbalové zábavy.

A jak to probíhalo? Tým **Mulati** byl tvořen kapitánem **Michalem Zeleným**, jehož největší oporou byli Honza Zvára, David Čermák, Lukáš Palán a Adam Novák. **Tomáš Gestinger** složil tým s názvem **Wembley Boys** a k jeho nejlepším „koňům“ patřili Dan Žáček, Tomáš Kalas, Dominik Svoboda a Štěpán Kafoněk.

V první hodině dominovali **Wembley Boys**, což jim vyneslo vedení o čtyři góly. Druhá šedesátiminutovka však byla výstavní. **Mulati** převzali vedení na svoji stranu o 9 gólů (52 – 43). Třetí hodinka se nesla ve snaze o srovnání skóre, ale síly pomalu odcházely a vyrovnání se nepodařilo – po 180 minutách vedli **Mulati** 81 – 68.

Protože kapitán chlapců z *Wembley* musel jít a protože hra potřebovala nový impuls, nastoupil pan učitel Sehnal, aby se pokusil zvrátit skóre. Za tichého překvapení všech se dařilo ukrajet gól po gólu z vedení *Mulatů*. Pět vteřin před koncem srovnával Dan Žáček 103 – 103 a v táboře *Mulatů* vypuklo zděšení. 250 minut nerozhodlo, a muselo se tedy pět minutek nastavit. V nich zapnuli *Mulati* na maximální otáčky a zúročili své dovednosti v celkové skóre 108 – 105. Právem vyhráli čokoládové ceny. Kapitáni byli pochváleni speciální cenou a odměnu dostali také oba střelci stých gólů (ceny byly uhrazeny z projektu Sportem proti kriminalitě) .

Zajímavostí může být, že všichni hráči, kteří se zúčastnili hry, vstřelili gól (i Aneta Veselá jako jediná zástupkyně dívek). V minulém ročníku padlo 173 branek a toto číslo bylo letos vydatně překonáno v rekordu 206 gólů za 250 minut.

Kolem sedmé hodiny žáci opouštěli školu a byli jistě mile překvapeni svými sportovními výkony.

Fotky ze hry.

*Text jsme si dovolili převzít od pana učitele **Sehnala**, který obě akce organizoval.*

Slohové práce

Deváťáci v letošním školním roce píší slohové práce pravidelně, a když jim „sedne“ téma, dokáží napsat kouzelné věci. No, posuďte sami!

Vánoce

Zjistil jsem, že někteří lidé Vánoce nemají moc rádi, avšak pro mě budou vždy nejhezčím obdobím celého roku.

Po sychravém listopadu přichází prosinec. I když studený, tak přeci velmi nádherný. Díky svým lehce se vznášejícím vločkám, které ladně tancují po obloze až dolů na zem. Sněhové vločky se na zemi promění v obrovské bílé masy sněhu, na slunci nádherně zářící. Dny se pomalu vlečou od adventu do adventu a všichni jsou plni očekávání. A aby usmrtili čas, pečou cukroví a pomalu, ale jistě oblékají dům do nového vánočního lesklého kabátu. Nakonec se přece dočkáme, když uvidíme v kalendáři datum 24. prosince.

Ráno na Štědrý den první, co udělám, je to, že se kouknu z okna. Díky, paní Zimo, že jsi nedopustila Vánoce na blátě a zasypáváš naši krajinu bílou peřinou. Nádherně ozdobený stromeček se jakoby prohlíží v zrcadle a skoro vše je připraveno na večer. Následně těch pár hodin mi připadá jako věčnost.

Ale přece jsme se dočkali! Po roce trpělivého čekání nadešel den dnů, večer všech večerů. Výborná štedrovečerní večere nám pomůže od nervózních stavů. A potom zazvoní zvoneček a všichni se pomalu a s obrovským očekáváním blíží ke stromečku. Ježíšek nezlamal! Každý tu najde něco pro sebe. A slyšíme to pěkné a otřepané: „Jéé, to jsem si vždycky přál!“ Potom přichází nezapomenutelná chvíle s rodinou, při které jsou všichni hodní, přátelští a prostě spontánní.

Vánoce miluji, užívám si je každý rok báječně a možná i rok od roku lépe.

Jaroslav Kreiner

Večer

Milý večere, vždy když vyjde slunce, už se těším, až zase přijdeš a přineseš klid.

Chýlení se ke spánku nám oznámí slunce, které skáče z kopce. Unavené květiny tancují ve slabém větříku a schovávají své zkřehlé květy před večerním chladem. Ptačí maminky povídají poslední pohádky svým malým děťátkům na dobrou noc.

V noci obloha vypadá jako kropenaté vajíčko a krásně se blyští. Jednotlivé hvězdičky s krásnými jmény se namlouvají a plánují si svatbu. Na polích krtek vyniká jako malý slepý a neviditelný zedník, protože se vždy ze země vynoří hrouda jako hora. Ostatní noční zvířátka chodí k panu Syslovi a nakupují potravu na ranní snídani. Větvičky stromů se ještě dohadují, jaká z nich má více listů a kvítků. Světlušky vypadají jako malé lampionky a svítí na cestu všem, co si to zaslouží. Měsíc, který září na obloze, připomíná ohnivou kouli.

První paprsky slunce vysuší rostlinky z noční košilečky, kterou jim ušila ranní rosa. Hlídku si vystřídá sova s kukačkou, která když se do lesa někdo vloupá, spustí alarm a všechna zvířata je ve střehu. Slavičky ještě trénují na večerní koncert a poprosili sýkorky, aby všem oznámily, že budou zpívat symfonii od paní Čákové Hluboký les.

I když největší část tebe prospím, stejně tě miluji.

Sabina Bodečková

Vánoce

O',zimo! Přišla jsi k nám po úmorně krutě přísném parném létě a přinášíš nám své krásné roztančené vločky a blýskající se rampouchy. Stromečky čekají na tvůj povel, aby se nechaly přikrýt bílou pokrývkou sněhu. Zvířátka se ukládají k zimnímu spánku a naposled si vykládají svoje příhody a zážitky z jara a léta.

Ach, zimo! Také jsi nám přinesla tak dlouho očekávané Vánoce. Vánoce jsou svátkem klidu, pohody, plných bříšek a úsměvů a dobré nálady. Dítka pomalu odříkávají své vysněné dárky jako modlitby. Věří, že Ježíšek přiletí každou chvíli, zatímco rodiče šílí v předvánočních horečkách, které jsou jako každý rok veliké.

A je to tu! 24.prosinec. Vánoce už jsou za dveřmi. Maminky ve spěchu dobalují dárky. Po štědrovečerní večeři se dají dárečky pod stromeček, který čeká na rozveselené tvářičky dětí a jejich rodičů.

Po rozdání dárečků si rodinka sedne k televizi, začnou se přejídat cukrovím a začnou oslavovat Vánoce. Někteří dítka jdou brzy spát, aby byla další den čilá na hraní si s dárečky.

Milé Vánoce, je škoda, že přijdete zase až za celý dlouhý rok. Ale co se dá dělat, budu se na příští Vánoce těšit stejně jako na tyto.

Lukáš Palán

Vtipy

Proč Chuck Norris nehrál v Titanicu? Protože by všechny zachránil.

V zoo zemře nejstarší atrakce, obrovská gorila King Kong. Ředitel zoo se zeptá jednoho studenta, zda by nechtěl za dobré peníze King Konga nahradit. Student: „A co mám udělat?“ „Oblečete si tuhle kůži a budete skákat z jednoho stromu na druhý a řvát. Nikdo nic nepozná.“ Student souhlasí. Druhý den dělá pro návštěvníky zajímavou show. Pak to ale začne se skákáním přehánět, až přeskočí do lví klece. „Pomoc! Pomoc! Ti lvi mě sežerou!“ křičí. Náhle se na něj obrátí jeden ze lvů a zašeptá: „Drž hubu, nebo všichni přijdeme o práci.“

Blondýna si koupí nový počítač a po čtyřech hodinách ho jde reklamovat: „Pane prodavači, počítač byl v pořádku, jen ten vysouvací držák na kafe se po chvíli rozbil.“

Dohadují se Rus, Američan a Čech, kdo umí vyrobit nejlepší věc ze skla. Rus říká: „To my, u nás v Rusku, dokážeme vyrobit tak dlouhou skleněnou trubku, že s ní vidíme až na dno nejhlubšího oceánu.“ „A jak tomu říkáte?“ „Oceánohled.“ Američan na to říká: „To nic není, to u nás, v Americe, dokážeme vyrobit tak silnou čočku, že s ní vidíme do nejvzdálenějšího vesmíru. Říkáme tomu kosmohled. A Čech na to: „To my, v Čechách, dokážeme vyrobit takovou věc ze skla, že s ní vidíme skrz zeď.“ Ostatní se diví: „To není možný... A jak tomu říkáte?“ „Okno!“

Pepíček sedí ve škole a nic se mu nedaří. Pan učitel mu na konci hodiny řekne: „Běž, Pepíčku, a kup si kilo rozumu!“ Pepíček na to: „A mám říct, že je to pro vás?“

Sabina Bodečková

Co nás čeká příště?

1. Rozhovor s p. uč. Urbanovou
2. Další divadelní představení
3. Sportovní rubrika
4. Ze života zvířat
5. Filmová nabídka
6. Módní výstřelky
- ...a mnoho dalšího...

Na tomto čísle se podíleli: Sabina Bodečková, Nikola Jančíková, Michal Juda, Vlasta Kosková, Tereza Kreinerová, Jana Machalová, Aneta Veselá